

FÜGGETLEN RENDÉSZETI PANASZTESTÜLET

☒: 1358 Budapest, Széchenyi rakpart 19.

☎: 441-6501 ☎: 06-1/441-6502

✉: titkarsag@panasztestulet.hu

🌐: www.panasztestulet.hu

Ügyszám: FRPS/658/2011/Pan.

A Független Rendészeti Panasztestület

139/2012. (IV. 11.) számú

állásfoglalása

A Független Rendészeti Panasztestület (a továbbiakban: Testület) a panaszos¹ 2011. november 6-án előterjesztett **panaszát** a 2012. április 11-én megtartott zárt ülésén hozott döntése alapján

á t t e s z i

az intézkedést foganatosító szerv – a Hajdú-Bihar Megyei Rendőr-főkapitányság (a továbbiakban: HBMRFK) – vezetőjéhez.

A vizsgált ügyben alapjogot sértő intézkedésre nem került sor, mivel az alapjog korlátozása jogszerűen történt.

A Testület állásfoglalása ellen jogorvoslatnak helye nincs.

Indokolás

I.

1) A panaszos 2011. november 6-án elektronikus úton nyújtotta be panaszát, amelyet 2011. november 11-én fax útján, aláírásával megerősítve is megküldött a Testületnek.

Beadványában előadja, hogy 2011. október 29-én hazafelé tartott feleségével és egyik ismerősével Romániából. Út közben, É. településen, a benzinkútnál félreállva ellenőrizte a gépjárműve és az utánfutó világítását, az ellenőrzésbe ismerőse is besegített. Miután megállapították, hogy minden működik, tovább haladtak. Mivel a 48-as számú főúton Ny. települést elhagyva a közvilágítás megszűnt, a panaszos felkapcsolta a távolsági fényszórót

¹ Az Rtv. 93/A. § (8) bekezdése értelmében a panaszos személyes adatait töröltük.

gépkocsiján, majd az úton egy enyhe kanyar után megpillantott a távolban egy másik gépkocsit, ezért lekapcsolta azt. Amikor egymás mellé értek, a panaszos észlelte, hogy a másik autó egy rendőrségi szolgálati gépjármű. Miután elhaladtak egymás mellett, a panaszos belenézett a visszapillantó tükörbe, és látta, hogy a mellettük elhaladó gépkocsi megfordul, a panaszos gépkocsija után indul, majd megkülönböztető fényjelzést használva jelzi, hogy álljon félre. A panaszos az úttest jobb oldalára félig lehúzódva megállt, és a gépjárműben várta meg a rendőröket.

A két rendőr a panaszos gépkocsijához ment, közölték, hogy közúti ellenőrzést végeznek, és elkérték a gépkocsi, az utánfutó és a panaszos iratait. Ezt követően a gépkocsi hátuljához mentek, majd kis idő elteltével visszatértek, és arra kértek a panaszost, szálljon ki a gépjárműből. Megkérdezték, tudja-e, miért állították meg. A panaszos a kérdésre nemmel felelt. A rendőrök ekkor közölték, hogy a panaszos szabálysértést követett el. Kérdésére elmondták, hogy bal oldali fényszórója nem világít, ezt a panaszosnak meg is mutatták. A panaszos megjegyzi, hogy a helyzetjelző lámpa működött. Előadta, hogy a történetekről nem tehet, elmondta, hogy induláskor ellenőrizték a fényszórókat, ezt tanúval is tudja bizonyítani. Erre azt felelte az egyik rendőr, hogy ők ketten tudják bizonyítani, hogy nem működik a fényszóró. A panaszos felajánlotta azt is, hogy a helyszínen kicseréli az égőt. A rendőr meg is kérdezte tőle, ki tudja-e cserélni, amire a panaszos azt válaszolta, hogy igen, mert van izzókészlete, annak ellenére, hogy az nem kötelező felszerelés. Az intézkedő rendőr elmondta a panaszosnak, hogy a szabálysértést ettől függetlenül elkövette, és emiatt 3.000 Ft helyszíni bírságot szab ki. Ha a panaszos a fenti összeget nem fogadja el, a rendőrnek feljelentést kell tennie. A panaszos a helyszíni bírságot elfogadta, ezt aláírásával is tanúsította.

Ezt követően a panaszos megkérdezte, hogy a rendőr elismeri-e, hogy nem visel láthatósági mellényt. A rendőr kérte a panaszost, nézzen hátra a szolgálati gépjárműre, amelyen a megkülönböztető fényjelzés használatban van, megmutatta továbbá, hogy ruházatán fényvisszaverők vannak. A panaszos megkérdezte, hogy élhet-e panasszal amiatt, hogy nem figyelmeztették, és lehetőséget sem kapott arra, hogy kicserélje az izzót. A rendőr erre azt válaszolta, hogy természetesen élhet panasszal, majd megkérték, szálljon vissza a gépkocsijába. A rendőrök ekkor visszamentek a szolgálati gépjárműhöz, hogy kitöltsék a helyszíni bírságról szóló csekket. Amikor visszamentek a panaszoshoz átadni az iratokat, már mindketten viselték a láthatósági mellényt. Ezt követően a panaszos elkérte az igazoltató rendőr adatait, amit az utóbbi megadott, majd elköszöntek egymástól, és tovább folytatták útjukat.

A rendőrök kb. 1 km-en keresztül követték a panaszos gépkocsiját, majd megelőzték, és egy kisebb fényjelzést leadva jelezték a panaszosnak, hogy ismét húzódjon félre. Az egyik intézkedő rendőr kiszállt a szolgálati gépjárműből, és odament a panaszos gépkocsijához. Közölte, hogy elfelejtették aláíratatni az iratot, és kérte a panaszost, szíveskedjék aláírni azt. A panaszos felesége megkérdezte, hogy a saját példányukat tegyék-e vissza az irattömbbe, hogy azon is szerepeljen az aláírás. A rendőr azt válaszolta, hogy nem fontos, de ha ragaszkodnak hozzá, akkor tegyék. A panaszos alátette a saját példányát, majd aláírta. Ismét elköszöntek, majd továbbhaladtak.

A panaszos előadja, hogy nem ért egyet a rendőri intézkedéssel, mert elmondása szerint nem szándékosan követte el a szabálysértést. Azzal sem ért egyet, hogy lehetőséget sem adtak az izzócserére, hanem egyből helyszíni bírságot szabtak ki vele szemben.

2) A panaszos a Testület munkatársával 2012. február 22-én folytatott telefonbeszélgetése alkalmával nyilatkozott arról, hogy az eljáró rendőr az intézkedés alkalmával őt csak arról tájékoztatta, hogy élhet panasszal. Azt azonban, hogy panaszát 8 napon belül a Testületnél is megteheti, nem említette. A panaszos ígéretet tett továbbá arra, hogy a panaszában említett, de nem csatolt, az intézkedésről készült videofelvételt a Testületnek megküldi.

3) A panaszos megküldte a teljes rendőri intézkedésről készített videofelvételét, amelyet egy, a gépkocsijába szerelt kamera rögzített. A felvétel alátámasztja a panaszos által elmondottakat, az intézkedés az általa előadottak szerint zajlott le. A videofelvétel alátámasztja a panaszos azon állításait is, hogy az eljáró rendőr az intézkedés kezdetén nem viselt láthatósági mellényt, továbbá azt is, hogy ismételten megállították. Hallható, hogy az eljáró rendőrök végig udvarias hangnemben kommunikálnak a panaszossal.

II.

A Testület a tényállás tisztázása érdekében megkereséssel fordult a rendőrséghez. A rendelkezésre bocsátott dokumentumokból az alábbi releváns tények voltak megállapíthatók.

1) A HBMRFK Nyírábrányi Határrendészeti Kirendeltség vezetője 2011. december 6-án kelt tájékoztató levelében az alábbiakról számol be. A panaszost a járőrök 2011. október 29-én 21 óra 5 perckor vonták intézkedés alá szabálysértés észlelése miatt a rendőrség szolgálati szabályzatáról szóló 30/2011. (IX. 22.) BM rendelet (a továbbiakban: Szolgálati Szabályzat) 4. § (3) bekezdése alapján.

A Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. tv. (a továbbiakban: Rtv.) 44. § (1) bekezdés b) pontja szerint a rendőr az Rtv.-ben és a külön jogszabályban meghatározott közlekedésrendészeti feladatának ellátása során a közlekedési rendszabályok megtartását a járműhasználat szabályszerűségét, az okmányokra és a felszerelésekre vonatkozó előírások megtartását, a jármű birtoklásának jogszerűségét, az üzemben tartó, illetőleg a használó személyazonosító adatait, a jármű közlekedésbiztonsági állapotát és adatait a forgalomban és a telephelyen ellenőrizheti.

A panaszos úgy vett részt éjszaka a közúti közlekedésben, hogy bal első tompított fényszórója nem felelt meg a jogszabályban meghatározott feltételeknek, és ezzel a magatartásával megsértette a közúti közlekedés szabályairól szóló 1/1975. (II.5.) KPM-BM együttes rendelet (továbbiakban: KRESZ) 44. § (1) bekezdésében foglaltakat. A hivatkozott jogszabályhely szerint „a forgalomban résztvevő járművet éjszaka és korlátozott látási viszonyok között ki kell világítani.” Az intézkedő járőrök az egyes szabálysértésekről szóló 218/1999. (XII. 28.) Korm. rend. (a továbbiakba: Szabs. r.) 54. §-ában foglalt közúti közlekedési szabályok kisebb fokú megsértése miatt helyszíni bírságot szabtak ki a panaszossal szemben.

Az Rtv. 20. § (1) bekezdésében foglalt kötelezettségüknek a járőrök maradéktalanul eleget tettek, mivel az intézkedés során egyenruhát viseltek, amelyet a jogszabályban előírt ékítményekkel (azonosító jelvény, névkitűző, váll-lap) szereltek fel, valamint az intézkedés végén több esetben is tájékoztatták az intézkedés alá vont személyt az Rtv. szerinti panasz lehetőségéről.

2) Az intézkedést foganatosító H. r. főörzsőrmester 2011. december 3-án kelt jelentése szerint 2011. október 29-én járőrszolgálatot látott el Sz. r. őrmesterrel. Este 9 óra körül a 48. számú főúton haladtak a Nyirábrányi Határrendészeti Kirendeltség irányába, „rejtett figyelmet” végrehajtani, amikor észlelték, hogy a velük szemben közlekedő személygépjármű bal első tompított fényszórója nem üzemel. Intézkedés foganatosításának céljából megfordultak, és a gépjármű után indultak. Amikor a r. főörzsőrmester kb. 20 méterrel volt a panaszos gépjárműve mögött, bekapcsolta a fényhidat, hogy jelezze megállítási szándékát. A fényjelzés megkezdése után a panaszos gépjárműve még körülbelül 150 métert tett meg, majd jelezte megállási szándékát, és lehúzódt az úttest jobb oldalára. A r. főörzsőrmester a szolgálati gépjárművel a megállított gépjármű mögött kb. 2,5 méterre állt meg úgy, hogy a szolgálati gépjármű középvonala a panaszos gépjárművének bal hátsó lámpája vonalában volt. A fényhid az intézkedés alatt végig bekapcsolt állapotban volt.

Az intézkedő r. főörzsőrmester kiszállt a szolgálati gépjárműből, majd a panaszoshoz ment, és az Rtv. 20. § alapján megkezdte az intézkedést. Közölte, hogy az általa vezetett gépjárműnek üzemképtelen a bal első tompított fényszórója, és ezzel a panaszos szabálysértést követett el, a gépkocsi balesetveszélyes, ezért vele szemben 3000 Ft helyszíni bírságot szab ki. A panaszos a szabálysértés tényét elismerte, de arrogánsan bírálta a rendőrség munkáját, és közölte, hogy panaszt fog tenni azért, mert a r. főörzsőrmester megbírságolja. Ezért a r. főörzsőrmester ismét megkérdezte a panaszost, hogy elismeri-e a szabálysértést, mert ha nem ismeri el, fel kell jelentenie. A panaszos közölte, hogy a szabálysértést elismeri, de kifogásolja, hogy miért nem alkalmaztak vele szemben más szankciót, például figyelmeztetést. A r. főörzsőrmester ekkor tájékoztatta a panaszost, hogy panaszát hol és mennyi időn belül tudja megtenni.

Ezt követően a r. főörzsőrmester a szolgálati gépjárműhöz ment, felvette a rendszeresített fénymellényét, arra átrakt a szolgálati azonosító jelvényét. Ezután beült a gépjárműbe és az ügyeleten keresztül ellenőrizte a panaszos és az általa vezetett gépjármű adatait. Az ügyelet megállapította, hogy a panaszost nem körözik, rendelkezik érvényes vezetői engedéllyel, és az általa vezetett gépjármű okmányai is rendben vannak. A r. főörzsőrmester kitöltötte a helyszíni bírság kiszabásáról szóló nyomtatványt, majd újra a panaszoshoz lépett. Miután a panaszos aláírta a helyszíni bírságot, átadta neki a bírságról szóló bizonylatot, valamint a hozzá tartozó csekket. Ekkor a panaszos obszcén szavakkal becsmérelte a r. főörzsőrmester eljárását. A r. főörzsőrmester erre annyit mondott, hogy a munkája a törvényt, a jogszabályokat betartatni, nem pedig azokat felülbírálni. A panaszos közölte, hogy még meggondolja, tesz-e panaszt, mire a r. főörzsőrmester még egyszer tájékoztatta, hogy azt hol és meddig tudja megtenni. Ezt követően megadta a szolgálati azonosító számát, napszaknak megfelelően elkészönt, a szolgálati gépjárműbe szállt, és folytatta szolgálati feladatait.

3) Sz. r. őrmester jelentésében az alábbiakkal egészíti ki a r. főörzsőrmester által előadottakat.

2011. október 29-én az esti órákban a r. főörzsőrmesterrel a 48-as számú főúton haladtak, amikor észlelték, hogy ugyanazon az útszakaszon egy Debrecen irányába közlekedő jármű bal első tompított fényszórója nem üzemel. Ekkor még a számukra meghatározott feladat végrehajtása miatt, a járműben nem használtak láthatósági mellényt. A r. főörzsőrmester a szabálysértés észlelése miatt a jármű után fordult, a r. őrmester menet közben, a járműben vette fel a láthatósági mellényt.

A panaszost a 26-os km szelvényénél a szolgálati jármű megkülönböztető fényjelzésével megállításra intették, aminek eleget tett. A megkülönböztető fényjelzés az intézkedés befejezéséig használatban volt. A r. főörzsőrmester kezdte meg az intézkedést a r. őrmester eközben a jármű elejénél állt, figyelemmel tartva a panaszost. A r. főörzsőrmester felszólította a panaszost személyes-, valamint a gépjármű iratainak átadására, aminek eleget tett. Miután bebizonyosodott, hogy a panaszos a személy- és a járműkörzésben nem szerepel, járművezetésétől eltöltve nincs, közölték vele a szabálysértés tényét. A panaszos a szabálysértést elismerte, a hiba elhárításáról a helyszínen gondoskodni nem tudott. Ekkor a r. főörzsőrmester közölte a panaszossal, hogy a Szabs. r. 4. §-ában foglalt közúti közlekedési szabályok kisebb fokú megsértése miatt 3000 Ft helyszíni bírságot szab ki vele szemben. A r. őrmester előadja, hogy a panaszos az intézkedés során arrogáns magatartást tanúsított, majd az intézkedés végén közölte, hogy az intézkedéssel szemben panasszal fog élni. A r. őrmester nem emlékszik arra, hogy a r. főörzsőrmester az intézkedés alatt viselt-e láthatósági mellényt.

4) Az intézkedő r. főörzsőrmester meghallgatása során az alábbiakkal egészítette ki a jelentésében foglaltakat.

Az intézkedést szakszerűen és kulturáltan folytatták, de megjegyezte, hogy a panaszos mindvégig arrogánsan viselkedett. A r. főörzsőrmester arra nem emlékszik, hogy az intézkedés során milyen párbeszéd zajlott le közte és a panaszos között a láthatósági mellény viselésével kapcsolatban, arra viszont emlékszik, hogy mivel rejtett figyelési feladat végrehajtására készültek fel, a szolgálati gépjárműben nem viselte a jól láthatósági átvetőt. Az intézkedést úgy kezdte meg, hogy nem volt rajta a mellény, viszont a szolgálati gépjármű fényhídja az intézkedés alatt végig bekapcsolt állapotban volt, így a közlekedők részére jól láthatóak voltak.

III.

A Testületnek először azt kellett megvizsgálnia, hogy mely panaszosi sérelmekre terjed ki a hatásköre.

Az Rtv. 92. § (1) bekezdése szerint, akinek az e törvény IV., V. és VI. fejezetében meghatározott kötelezettség megsértése, a rendőri intézkedés, annak elmulasztása, a kényszerítő eszköz alkalmazása alapvető jogát sértette – választása szerint – panasszal fordulhat az intézkedést foganatosító rendőri szervhez, vagy kérheti, hogy panaszát az országos rendőrfőkapitány, valamint a főigazgatók a Testület által lefolytatott vizsgálatot követően bírálják el.

Fentiek értelmében a Testület hatáskörébe kizárólag azon rendőri intézkedések és mulasztások vizsgálata tartozik, melyek az Rtv. IV., V. és VI. fejezetének alkalmazásával összefüggésben merülnek fel. Ennek megfelelően a Testületnek

- a rendőri tevékenység általános elveinek és szabályainak érvényesülése (különösen: intézkedési kötelezettség, arányosság, azonosíthatóság, segítségnyújtási kötelezettség stb.),
- a rendőri intézkedések vagy azok elmulasztása (különösen: igazoltatás, ruházat- csomagjármű-átvizsgálás, elfogás, előállítás, közlekedésrendészeti intézkedés stb.)
- a kényszerítő eszközök törvényes alkalmazása (különösen: testi kényszer, bilincs, vegyi eszköz, sokkoló, rendőrbot, lőfegyverhasználat, csapaterő alkalmazása, tömegoszlatás stb.),

tekintetében van hatásköre eljárni és az adott intézkedést, cselekményt, vagy mulasztást vizsgálni abból a szempontból, hogy történt-e alapjogi sérelem.

A fentiek alapján nem tartozik a Testület hatáskörébe a panaszos azon sérelmének vizsgálata, hogy az intézkedő rendőr helyszíni bírságot szabott ki vele szemben, nem pedig figyelmeztette, továbbá lehetőséget sem biztosított az izzó helyszínen történő kicserélésére. A helyszíni bírságolás szabályaira ugyanis nem az Rtv., hanem a szabálysértésekről szóló 1999. évi LXIX. törvény rendelkezései az irányadóak.

A Testület ezért a panaszbeadvány és a rendőrség által rendelkezésre bocsátott dokumentumok alapján vizsgálat tárgyává tette a panaszossal szemben foganatosított intézkedés és ismételt megállítás jogszerűségét, valamint azt, hogy szenvedett-e alapjogi sérelmet a panaszos annak következtében, hogy az eljáró rendőr az intézkedés kezdetén nem viselt láthatósági mellényt.

A vizsgálat során a Testület megállapította, hogy a rendőri intézkedések érintették a panaszosnak - az intézkedés időpontjában hatályos - a Magyar Köztársaság Alkotmányáról szóló 1949. évi XX. törvény 2. §-ának (1) bekezdésében foglalt jogállamiság elvéből levezethető tisztességes eljáráshoz, valamint az 59. § (1) bekezdésében foglalt személyes adatok védelméhez való jogát.

1) A Testület először a panaszossal szemben foganatosított intézkedés jogszerűségét vizsgálta.

a) Az Rtv 13. §-ának (1) bekezdése szerint a rendőr jogkörében eljárva köteles intézkedni vagy intézkedést kezdeményezni, ha a közbiztonságot, a közrendet vagy az államhatár rendjét sértő vagy veszélyeztető tény, körülményt vagy cselekményt észlel, illetve ilyen a tudomására hoznak. A Szolgálati Szabályzat 9. § (1) bekezdése szerint a rendőr szabálysértés észlelése esetén feljelentést tesz, vagy – jogszabály által meghatározott esetekben – helyszíni bírságot szab ki. A szabálysértést észlelő rendőr figyelmeztetést azon szabálysértés esetén alkalmazhat, amely miatt helyszíni bírságot szabhat ki. A (2) bekezdés szerint a figyelmeztetés során a rendőr a szabálysértés elkövetésén tetten ért személyt felszólítja a tevékenysége abbahagyására, és felhívja, hogy a jövőben tartózkodjon szabálysértés elkövetésétől.

A fentiekből kitűnik, hogy a rendőr mérlegelési körébe tartozik, mikor alkalmaz figyelmeztetést. Ezt a döntést a rendőr minden esetben a körülményeket figyelembe véve hozza meg, és ennek felülbírálatára a Testület fő szabály szerint nem jogosult.

A határrendészeti kirendeltség vezetőjének tájékoztatása és a rendőri jelentések szerint a panaszos úgy vett részt éjszaka a közúti közlekedésben, hogy bal első tompított fényszórója nem működött – így nem felelt meg a jogszabályban meghatározott feltételeknek –, és ezzel a magatartásával a panaszos megsértette a KRESZ 44. § (1) bekezdésében foglaltakat. A hivatkozott jogszabályhely szerint „a forgalomban résztvevő járművet éjszaka és korlátozott látási viszonyok között ki kell világítani.” Az intézkedő járőrök a Szabs. rend. 54. §-ában foglalt közúti közlekedési szabályok kisebb fokú megsértése miatt helyszíni bírságot szabtak ki a panaszossal szemben.

A Testület megállapította, hogy tompított fényszóró kiégése esetén az esti órákban, országúton történő közlekedés nyilvánvalóan olyan cselekmény, ami az Rtv. 13. § (1)

bekezdés, valamint a Szolgálati Szabályzat 9. § (1) bekezdése alapján intézkedési kötelezettséget keletkeztet. A Testület azonban utal töretlen gyakorlatára, miszerint a szabálysértési tényállásszerűséget kizárólag a rendőri intézkedés jogalapja szempontjából vizsgálja. Az Rtv.-ben rögzített hatásköri szabályok szerint ugyanis a Testület nem veheti át a szabálysértési hatóság szerepét, azonban ha nem végezné el a rendőri intézkedés alapjául szolgáló cselekmény értékelését, az alapjog-sérelem vizsgálata üresedne ki. A fentiek alapján a Testület azt vizsgálta, hogy az adott intézkedéshez szükséges gyanú foka fennállt-e.

A panaszos beadványában maga is leírja, hogy gépkocsijának bal első tompított fényszórója nem világított, hozzátette azonban, hogy arról nem tehet, mivel induláskor a gépkocsi, valamint az utánfutó világítását ellenőrizte. Megjegyezte, hogy a helyzetjelző lámpa az intézkedéskor is működött.

A Testület álláspontja szerint fentiek alapján – tekintve, hogy nem volt ellentmondás a panaszosi és a rendőri előadás között a tekintetben, hogy a fényszóró kiégett – az intézkedési kötelezettség beálltához szükséges gyanú foka fennállt. **A Testület ezért megállapította, hogy az intézkedő rendőröknek az Rtv. 13. §-a és a Szolgálati Szabályzat 9. §-a alapján intézkedési kötelezettsége keletkezett, ezért jogszerűen igazoltathatták a panaszost az Rtv. 29. § (1) bekezdése alapján.**

A határrendészeti kirendeltség vezetőjének tájékoztató levele szerint az intézkedő rendőrök a panaszossal szemben az Rtv. 44. § (1) bekezdés b) pontja alapján közlekedés rendészeti intézkedést fogadosítottak. A hivatkozott jogszabályhely szerint a rendőr az Rtv.-ben és a külön jogszabályban meghatározott közlekedésrendészeti feladatának ellátása során a közlekedési rendszabályok megtartását a járműhasználat szabályszerűségét, az okmányokra és a felszerelésekre vonatkozó előírások megtartását, a jármű birtoklásának jogszerűségét, az üzemben tartó, illetőleg a használó személyazonosító adatait, a jármű közlekedésbiztonsági állapotát és adatait a forgalomban és a telephelyen ellenőrizheti. A rendőri jelentések szerint az intézkedő rendőrök elkérték a panaszos és gépkocsija iratait, adatait lekérdezték nyilvántartásból, majd megállapították, hogy sem a személy, sem a gépjármű nem szerepel a körözésben.

A Testület a fentiek alapján megállapította, hogy jogszerűen került sor a panaszossal szemben közlekedésrendészeti intézkedés fogadosítására, ezért nem sérült a panaszos személyes adatok védelméhez fűződő joga.

b) A panaszos sérelmezte, hogy a rendőrök az intézkedés befejezését követően néhány perc elteltével ismét megállították. Ekkor észlelték ugyanis, hogy a panaszos nem írta alá helyszíni bírság kiszabásáról szóló nyomtatványt.

Beadványában a panaszos előadta, hogy a rendőrök kb. 1 km-en keresztül követték a gépkocsiját, majd megelőzték, és egy kisebb fényjelzést leadva jelezték, hogy ismét húzódjon félre. Az egyik intézkedő rendőr kiszállt a szolgálati gépjárműből, és odament a panaszos gépkocsijához. Közölte, hogy elfelejtették aláírattatni az iratot, és kérte a panaszost, szíveskedjek aláírni azt. A panaszos felesége megkérdezte, hogy a saját példányukat tegyék-e vissza az irattömbbe, hogy azon is szerepeljen az aláírás. A rendőr azt válaszolta, hogy nem fontos, de ha ragaszkodnak hozzá, akkor tegyék. A panaszos alátette a saját példányát, majd aláírta. Ismét elköszöntek, majd továbbhaladtak.

A rendőri jelentések nem tesznek említést a panaszos ismételt megállításáról, a panaszos által megküldött videofelvételen azonban látható, hogy az események a panaszos elmondása szerint történtek.

A Testület megítélése szerint alapjogsértőnek abban az esetben minősülne az egymás utáni többszöri megállítást, ha az zaklató jelleggel, jogellenes hátrányokozás szándékával történt volna.

Jelen esetben a rendőr elmondása szerint a megállítást célja egy elmaradt aláírást pótlása volt, ami a panaszosnak néhány perc veszteséget jelentett mindössze. Amennyiben ez nem ilyen módon történik meg, úgy azt a panaszosnak a későbbiekben, feltehetően olyan módon kellett volna pótolnia, hogy bemegy a megfelelő rendőri szervhez, ami minden bizonnyal nagyobb fokú kényelmetlenséget és idővesztést jelentett volna számára, mint a rendőrök által választott megoldás.

Fentiek alapján a Testület úgy ítélte meg, hogy az ismételt megállítást a panaszos alapvető jogát nem sértette.

2) Azzal a panaszosi kifogással kapcsolatban, hogy az intézkedő r. főtörzsőrmester nem viselt láthatósági mellényt az intézkedés megkezdésekor, a Testület az alábbiakat rögzíti.

A r. főtörzsőrmester meghallgatása alkalmával elmondta, hogy mivel rejtett figyelési feladat végrehajtására készültek fel, a szolgálati gépjárműben nem viselte a jól láthatósági átvétőt. Az intézkedést úgy kezdte meg, hogy nem volt rajta a mellény, viszont a szolgálati gépjármű fényhídja az intézkedés alatt végig bekapcsolt állapotban volt, így a közlekedők részére jól láthatóak voltak.

A megküldött videofelvétel alátámasztja a panaszos és a r. főtörzsőrmester által előadottakat, a felvételen látható ugyanis, hogy az intézkedő r. főtörzsőrmester az intézkedés kezdetén nem viselt láthatósági mellényt, azt csak akkor vette fel, amikor az adatok ellenőrzését követően ismét a panaszos gépkocsijához ment. A felvételeken látható az is, hogy a szolgálati gépjármű fényhídja az intézkedés ideje alatt végig működésben van.

A Magyar Köztársaság Rendőrsége Öltözködési Szabályzatának kiadásáról szóló 10/2010. (IX. 27.) ORFK utasítás 1. számú melléklete rögzíti, hogy a jó láthatóságot biztosító mellény viselése kötelező az egyenruhás állomány tagjai számára nappal és éjszaka közúti ellenőrzés, valamint közúton és közvetlenül az út mellett folytatott egyéb tevékenység során, bel- és külterületen egyaránt.

A Testület a panaszosi és a rendőri előadás, valamint a videofelvétel alapján megállapította, hogy az intézkedő r. főtörzsőrmester valóban nem viselte a jó láthatósági mellényét az intézkedés megkezdésekor, azt csak a panaszos és a gépjármű adatainak leellenőrzését követően vette fel.

A fentiek alapján megállapítható, hogy a r. főtörzsőrmester nem az ORFK utasítás fent idézett rendelkezésének megfelelően járt el (aminek konzekvenciáit nem a Testületnek kell levonnia), ugyanakkor **a Testület megítélése szerint nincs a panaszosnak olyan alapvető joga, amelyet a rendőr azzal sértett volna, hogy öltözéke ebben a tekintetben nem felelt meg az ORFK utasításnak.** Az öltözék hiányosságai bírhatnak alapjogi jelentőséggel pl. az azonosításra vonatkozó kötelezettségek megszegése esetén, vagy akkor, ha a láthatósági

mellény hiánya az érintett biztonságát, testi épségét veszélyezteti a konkrét közlekedési helyzetben, jelen esetben azonban nem volt olyan körülmény, amely miatt az egyébként bizonyított hiányosságnak ilyen jelentőséget kellett volna tulajdonítani.

IV.

Vizsgálata során a Testület megállapította, hogy jogszerű volt a panaszossal szemben fogatosított közlekedésrendészeti intézkedés, és nem szenvedett alapjogi sérelmet a panaszos sem amiatt, hogy az intézkedő rendőrök ismételten megállították, sem pedig amiatt, hogy az intézkedő rendőr nem viselte jó láthatósági mellényét az intézkedés kezdetén.

Erre tekintettel a Testület a panasznak az intézkedést fogatosító szerv vezetőjéhez való áttételéről döntött az Rtv. 93. § (2) bekezdése alapján.

Budapest, 2012. április 11.

Dr. Juhász Imre
elnök

Dr. Kozma Ákos
elnökhelyettes

Fráterné dr. Ferenczy Nóra
testületi tag

Dr. Féja András
testületi tag

Dr. Kádár András Kristóf
előadó testületi tag